Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

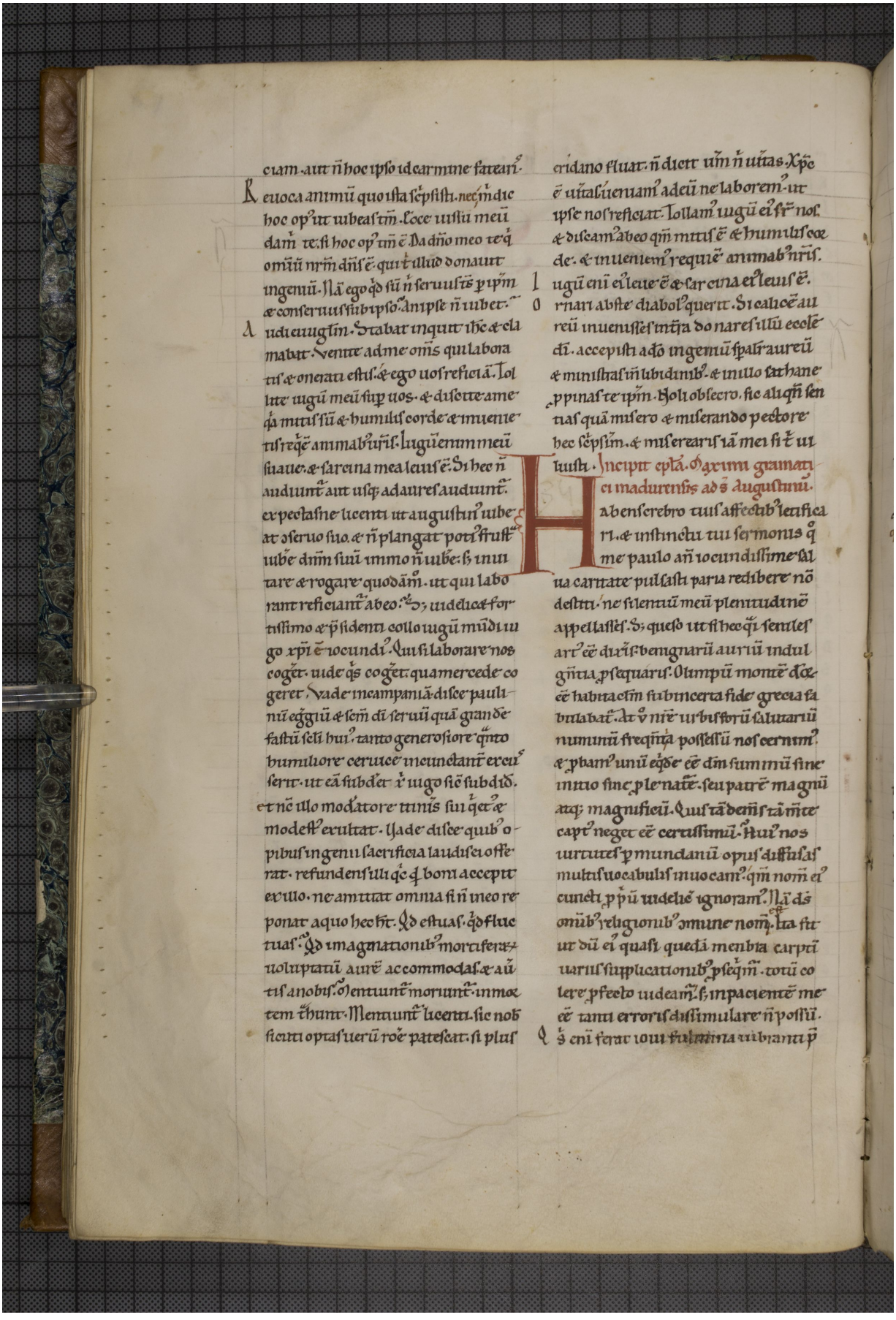

ciam. aut ñ hoc ipso id carmine fateari.
Reuoca animũ quo ista sẽpsisti. nec sic dic
hoc op⁹ ut uideas tm̃. Loce uisu meũ
dam̃ te. si hoc op⁹ tm̃ ẽ. Da dño meo te q̃
omũ nr̃m dñs ẽ. qui t illud donauit
ingenũ. Sã ego q̃d sũ ñ seruus tẽ p ip̃m
æ conseruus sub ipso. an ipse ñ iubet.
Audiui uoluntem. Dicebat inquit ihc æ cla
mabat. Venite ad me oms qui labora
tis æ onerati estis. & ego uos reficiã. Tol
lite iugũ meũ sup uos. & discite a me
q̃ mitis sũ & humilis corde. & inuenie
tis requiẽ aiabꝫ uris. Iugũ enim meũ
suaue. & sarcina mea leuis ẽ. Si hec ñ
audiunt aut usq̃ ad aures audiunt.
ex pectas ne licentiã augustinũ iubeã
at seruo suo. & ñ plangat potius fruſ
tra iubẽ dñm suũ. immo ñ iubeo. sed inui
tare & rogare quodã modo. ut qui labo
rant reficiant apud eum. Do; uidelicet for
tissimo & p̃sidenti collo iugũ mũdi iu
go xp̃i ẽ iocundi. Quis si laborare nos
cogeret. uide q̃s cogeret quam mercede co
geret. Vade in campaniã disce paulinũ eggiũ & sem̃ dñi seruũ quã grande
fastũ seculi huius. tanto generosiore q̃nto
humiliore ceruice meundant ereui
serit. ut eã subdat x̃i iugo sic subdit.
et nec illo modo ab ore tuo suã q̃ æ
modestã exultat. Vade disce quib⁹ o
pibus ingenua sacrificia laudis offe
rat. refundens illi q̃ q̃ bona accepit
ex illo. ne amittat omnia si ñ in eo re
ponat a quo hec habet. Q̃d estuas. ad fluc
tuas. Q̃d imaginationib⁹ moriferis
uoluptatũ auree ac commodas. æ au
ris anobis. Omnes morimur. immo
tem tamen. Meminimus licentiã. sic nos
sciam optas uere ubi patescat. si plus

eridano fluat. ñ dicet uim̃ ñ uitas. Xp̃e
ẽ uitalis uenias ad eum ne labores. ut
ipse nos reficiat. Tollas iugũ eius. nos
& discas abeo q̃m mitis ẽ & humilis corde. & inuenies requiẽ animabꝫ uris.
Iugũ enim eius leue ẽ & sarcina eius leuis ẽ.
Ornari abste diabolo quere. Si calicẽ au
reũ inuenisses mitra donares illũ ecclẽ
dñi. accepisti ad hoc ingenũ spalt aureũ
& ministras in lubidinib⁹ & in ullo sathane
pompas te ip̃m. Boli obsecro. sic aliq̃n sen
tias quã misero & miserando pectore
hec sẽpsim. & miserearis tã mei si t uis
tis. Incipit epla. Oximi gramatici madaurensis ad s augustinũ.
Habens cerebro tuis affectib⁹ lenifica
ri. & instinctu tui sermonis q̃
me paulo añ iocundissime sal
ua caritate pulsasti para redibere nõ
desitu. ne silentiũ meũ plenitudinẽ
appellasses. Dic; quesõ ut si hec q̃ sentias
aut ẽ durius benignarii aurium indul
gentia p̃sequaris. Olympũ montẽ dice
ẽ habitatẽ sub incerta fide grecia fa
bulabat. At ñ nẽ ut bisontiũ saluatiũ
numinũ freq̃nta possessiũ nos cernim⁹
& phamunũ eq̃de ẽ dñs summũ sine
initio sine ple natũ. seu patrẽ magnũ
atq; magnificũ. Quis tã dens tã mite
capt⁹ neget ẽ cerussimũ. Huic nos
iurgatis p̃ mundanũ opus diffusas
multis uocabulis in uocam⁹ q̃m nom̃ eius
cuncti p̃ p̃ũ uidelicẽ ignoram⁹. Sã dis
omnib⁹ religionib⁹ commune nom̃ fuit
ut dũ ei quasi quedã membra carpti
uarius supplicationib⁹ p̃sequim̃. totũ co
lere p̃fecto uideam̃. Si impacientẽ me
ẽ tanti erroris dissimulare ñ possim.
Q si cui ferat iouis fulmina uibrami p